

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2024.

EUROAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Petra Gojević

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznat ćemo Euroazijsku diviziju, u kojoj Adventistička crkva djeluje u Afganistanu, Armeniji, Azerbajdžanu, Bjelorusiji, Gruziji, Kazahstanu, Kirgistanu, Moldaviji, Rusiji, Tadžikistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu. To područje svijeta dom je 292 milijuna ljudi, ali samo 59.522 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 4.902 ljudi.

Širenje vijesti o Isusovom skorom dolasku velik je izazov za mali broj vjernika koji žive na tako velikom području, koje pokriva čak jedanaest vremenskih zona. Isusov veliki nalog iz Mateja 28,18-20 može se ispuniti samo uz božansku pomoć. Kao dio Božjeg djela, Euroazijska divizija je odabrala pet projekata — u Armeniji, Bjelorusiji, Gruziji, Rusiji i Uzbekistanu, koji će primiti dar trinaeste subote od ovoga tromjesečja. Ti projekti predstavljaju duljinu i širinu Euroazijske divizije, sa središtem utjecaja za mlade u Bjelorusiji na istoku, duhovnim i društvenim središtem u Rusiji na krajnjem sjeveru, dva projekta u Gruziji i Armeniji na jugu, te otvaranje prve adventističke škole u Uzbekistanu na istoku.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo vam slike i druga gradiva koja idu uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz država te divizije posjetite internetske stranice za besplatno preuzimanje slika, kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Slike možete pokazati slušateljima dok čitate iskustvo, ili ih možete ispisati na pisaču kako biste ukrasili prostoriju subotnje škole ili crkvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Euroazijske divizije na engleskom jeziku: bit.ly/esd

2024. Pratite nas i na Facebooku: facebook.com/missionquarters.

Također možete preuzeti PDF verziju *Vijesti iz svijeta* na engleskom jeziku: bit.ly/adultmission i videouratke Mission Spotlight na bit.ly/missionspotlight.

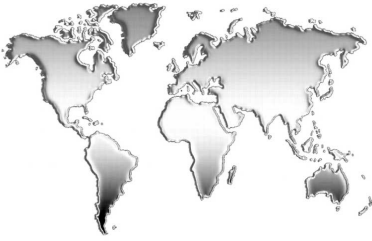
Ako ste pronašli posebno učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, javite mi na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će pet projekata u Euroazijskoj diviziji:

- ◆ Izgradnju središta utjecaja za obitelji u Erevanu, Armenija.
- ◆ Izgradnju središta utjecaja za mlade u Minsku, Bjelorusija.
- ◆ Izgradnju zdravstvenog centra u Ckaltubou, Gruzija.
- ◆ Izgradnju duhovnog i društvenog središte u Salehardu, Rusija.
- ◆ Izgradnju osnovne škole u Taškentu, Uzbekistan.

6. travnja 2024.
Srce za misiju
Uzbekistan

Kad je Artjom imao pet godina, s ocem i bakom je nekoliko puta posjetio mjesnu adventističku crkvu u Uzbekistanu.

Ali onda su se otac i majka razveli. Artjom je nastavio živjeti s majkom, a ona mu je zabranila da odlazi u crkvu. Poput mnogih ljudi u Uzbekistanu i drugim zemljama bivšeg Sovjetskog Saveza, ona je na adventiste gledala kao na članove sekte koja se odvojila od kršćanske crkve.

Artjom nije kročio u adventističku crkvu sve do svoje sedamnaeste godine. Tada je otišao u crkvu jer mu je otac rekao da je sada odrastao i da se treba krstiti. Artjom je počeo odlaziti na biblijska proučavanja i dvije godine kasnije krštenjem je predao svoje srce Isusu. Volio je Boga svim srcem, te je pomagao u mjesnoj crkvi opremajući njezino ozvučenje.

U međuvremenu se majka ponovno udala i Artjom je sada živio s njom i očuhom.

Jednog četvrtka očuh mu je zabranio odlazak u crkvu u kojoj je trebao pomoći oko ozvučenja za uvježbavanje glazbe. Majka u to vrijeme nije bila kod kuće.

“Ne možeš ići danas!” rekao je njegov očuh.

Ali Artjom je htio ići. Htio je pomoći prijateljima oko ozvučenja.

“Idem”, odgovorio je.

“Ne, ne ideš!” rekao je njegov očuh.

“Idem”, rekao je Artjom.

“Moraš izabrati”, rekao mu je očuh. “Sve će biti u redu ako prestaneš ići u crkvu. Ili možeš otići u crkvu, i ponijeti svoje stvari sa sobom te napustiti ovu kuću zauvijek.”

Artjom je uzeo svoje stvari i otišao. Plakao je dok je odlazio u dom svojeg oca i bake. Oni su ga velikodušno dočekali.

Živeći s ocem i bakom, Artjom se približio Bogu dok je satima molio i čitao Bibliju. Bio je posebno dirnut kad je pročitao obećanje koje je Isus dao u Marku 10,29-30: “Reče Isus: ‘Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja — i u budućem vijeku život vječni.’”

Artjom je sve ostavio i činilo mu se kao da mu Isus govori: “Samo hrabro! Imat ćeš kuću i vječni život.”

Mir u kojem je Artjom uživao u novom domu nestao je kad je otac prestao ići u crkvu i počeo piti. Jedne subote otac je rekao Artjomu da mu treba pomoć na poslu. Otac je kod kuće izrađivao namještaj.

Artjom je predložio: “Učinimo to neki drugi dan.”

Otac mu je ljutito naredio da ode od kuće. “Odlazi odavde!” rekao je.

Artjom nije imao kamo. Dobio je dopuštenje da živi u adventističkoj crkvi.

Prošli su mjeseci, a majka i očuh pozvali su ga da se vrati kući. Rekli su da može ići u crkvu kad god hoće. Artjom se vratio kući, ali napetost je i dalje bila prisutna. Njegov otac je umro nekoliko mjeseci nakon toga, a on se vratio živjeti s bakom. Sve to vrijeme nastavio se moliti i čitati Bibliju. Tada je njegov prijatelj dobio sjajnu zamisao.

“Pomolimo se da ti Bog dâ nekoga s kim ćeš moći proučavati Bibliju”, predložio je.

Njih dvoje su se počeli moliti. Prošlo je mjesec dana. Prošla su dva mjeseca, i čak tri mjeseca. Artjom je primijetio stalan priljev posjetitelja u crkvu, i pozvao je nekoliko njih da s njim proučavaju Bibliju. Uskoro je stvorio malu skupinu koja se redovito sastajala.

Dok su proučavali, u Artjomovom srcu rasla je želja da postane misionar. Čuo je za pionire Globalne misije, ljude

koji dijele Radosnu vijest unutar vlastite kulture. Molio se da postane pionir Globalne misije.

Zatim je otišao k pastoru da ga pita kako on može postati pionir Globalne misije. Ali prije nego što je uspio otvoriti usta, pastor je progovorio: “Imam dobre vijesti za tebe”, rekao je. “Željeli bismo te pozvati da postaneš pionir Globalne misije.”

Artjom je bio iznenađen! Pastor je odgovorio na njegovo pitanje prije nego što ga je on uopće postavio.

Artjom danas ima dvadeset i dvije godine i najveća mu je želja pomoći mnogima da se pripreme za Isusov skori dolazak.

“Vidim prve plodove svojega rada”, kaže on. “Posvetio sam svoj život Bogu, a moj životni cilj je dovesti ljude ka Kristu.”

Dio novčanih darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Uzbekistanu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto gdje će se sagraditi prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.
- ◆ Pogledajte kratak Youtube uradak o Artjomu: bit.ly/Artjom-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više o pionirima Globalne misije: bit.ly/GMpioneers.
- ◆ Sljedeći tjedan pročitajte izvještaj o Arturu, tinejdžeru koji je upoznao Boga preko Artjoma.

13. travnja 2024.

Puknuta žica na gitari

Uzbekistan

Artur je kršten u Uzbekistanu kad je imao pet godina. Ali on nije znao ništa o Bogu. Nitko mu nikada nije govorio o Bogu ili ga odveo u crkvu nakon njegovog krštenja.

Iako nikada nije razmišljao o Bogu, počeo je nositi naušnicu u obliku križa kad je imao četrnaest godina. Mislio je da tako izgleda jako dobro.

Potom je Artur rekao svojoj majci da želi naučiti svirati gitaru.

Majka ga je odvela u trgovinu glazbalima. Arturov život bio je bez cilja, i ona je mislila da bi mu gitara mogla dati neku svrhu. Artur je izabrao smeđu električnu gitaru.

Kod kuće je na YouTubeu pronašao satove gitare i počeo vježbati svirati. Nije bilo lako. Dok je pritiskao žice, boljeli su ga prsti. Ali nakon nekoliko dana bolovi su počeli popuštati. Ipak, njegova glazba nije zvučala nimalo poput glazbe učitelja s YouTubea.

Dva tjedna nakon kupnje gitare pukla mu je žica. Artur nije znao kako promijeniti žicu, pa je potražio pomoć na internetu. Pronašao je telefonski broj nekoga po imenu Artjom, koji je nudio satove gitare. Nazvao je.

“Trebam promijeniti žicu”, rekao je, “možeš li mi pomoći?” Artjom mu je dao svoju kućnu adresu.

Adresa je zvučala poznato. Artur se pitao gdje je čuo za tu adresu. Onda se sjetio. Njegova je majka radila s čovjekom po imenu Paša, koji je živio na toj adresi. Njih su dvoje nekad zajedno izrađivali namještaj. Ali Paša je umro.

“Jesi li ti slučajno Pašin sin?” upitao je Artur.

“Da, jesam”, rekao je Artjom.

Sljedećeg dana Artjom je zamijenio žicu na gitari. Nakon toga je pitao Artura zna li svirati. Artur je pokušao pokazati što je naučio na YouTubeu, ali ga je Artjom spriječio.

“Stani, stani!” rekao mu je. “Sviraš akorde unatrag.”

Odjednom je Artur shvatio zašto njegova glazba uopće ne zvuči kao učiteljeva s YouTubea. Nije svirao kako treba.

Artjom je pozvao Artura na satove gitare.

Na prvom satu Artjom se zanimao za naušnicu u obliku križa u Arturovu uhu. “Jesi li ti kršćanin?” upitao ga je.

Artur je odgovorio da nije kršćanin.

Na sljedećem satu Artjom je predložio da se ubuduće sastaju u prostoriji u mjesnoj adventističkoj crkvi. Crkva je bila blizu Arturova doma i on je pristao.

Kako je Artur učio svirati gitaru, počeo je provoditi više vremena s Artjomom i izvan satova gitare. Saznao je da je Artjom pionir Globalne misije, misionar koji dijeli Radosnu vijest s ljudima u svojoj kulturi. Prihvatio je poziv da ide planinariti s Artjomom i drugim adventistima. Kad su se planinari sjeli da bi se odmorili, Artur je uživao slušajući ih kako pjevaju pjesme. Artjom ih je pratio na gitari.

Tog ljeta Artur je otišao u adventističko odmorište za mlade u drugom gradu. Bio je zatečen kad je govornik zamolio prisutne da se podijele u parove kako bi se molili.

“Ja sam ateist”, rekao je prvoj osobi koja se ponudila moliti s njim.

Osoba je otišla.

Artur je isto rekao i sljedećoj osobi koja mu je prišla. “Štoviše,” dodao je, “nikad prije se nisam molio.”

Ta osoba nije otišla. “Možemo to popraviti”, rekao je mladić. On je naučio Artura kako da se moli.

Te noći Artur je dugo razmišljao o tome što se dogodilo.

U subotu je bio zaprepašten kad je vidio kako se jedan mladić krstio.

“Ja sam se krstio kad sam imao pet godina”, rekao je. “Zašto adventisti krste odrasle osobe?”

Naučio je da adventisti smatraju kako ljudi trebaju biti dovoljno zreli da razumiju Bibliju i svjesno se predaju Bogu prije krštenja.

Sljedeće subote Artur je prvi put otišao u adventističku crkvu na bogoslužje, u blizini svoje kuće. Poslijepodne se pridružio članovima crkve u dijeljenju školskog pribora potrebitoj djeci. Osjetio je kako mu srce ispunjava radost i pomislio je: “Ima li život smisla ako ne pomažem drugima?”

Bila je to prekretnica u njegovom životu. Nije više želio živjeti bez cilja. Odlučio je pomagati drugima i upoznati Boga.

Prošlo je osam mjeseci otkako je Artur počeo redovito ići u crkvu. On proučava Bibliju i želi svoje srce predati Isusu biblijskim krštenjem.

Drago mu je što mu je pukla žica na gitari.

“Počeo sam vjerovati u Boga zbog puknute žice na gitari”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Uzbekistanu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto gdje će se izgraditi prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.
- ◆ Pogledajte kratak Youtube uradak o Arturu: bit.ly/Artur-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više o pionirima Globalne misije: bit.ly/GMpioneers.
- ◆ Pročitajte više o Artjomu u izvještaju od prošlog tjedna.

20. travnja 2024.
Zbogom prošlosti
Uzbekistan

Za mladića Vlada život se vrtio oko novca, novca i novca. Kad je došlo do raspada Sovjetskog Saveza, a Uzbekistan postao neovisna država, početkom 1990.-ih, on je zaradio puno novca. Tijekom dana vodio je malu tvornicu koja je proizvodila maslac. Noću je okupljao ljude na ilegalnim igrama pokera.

Vlad je sa svojom suprugom Marinom živio na visokoj nozi. Kupili su više stanova u glavnom gradu Uzbekistana, Taškentu. Ali uskoro je uhićen i završio je u zatvoru. Žena ga je ostavila. Činilo se da sve propada. U zatvoru je Vlad prvi put počeo razmišljati o Bogu. “Ako mi pomogneš, vjerovat ću u Tebe”, molio je. “Ako mi ne pomogneš, neću vjerovati u Tebe.”

Nakon mjesec i osamnaest dana, izašao je iz zatvora. Predsjednik države ga je pomilovao i on je bio slobodan čovjek.

Vlad je zaboravio svoju molitvu i vratio se trčanju za novcem. Ponovno se oženio i neko vrijeme radio u Južnoj Koreji. Zatim se vratio u Uzbekistan.

Njegove su se misli vratile Bogu kad je njegova druga žena, Aljona, počela posjećivati evangelizacijske sastanke u mjesnoj adventističkoj crkvi u Taškentu. Pozvala ga je da pođe s njom. Nakon što su sastanci završili, oni su nastavili pohadati bogoslužja u crkvi. Za Vlada se život prestao vrtjeti oko novca. Život se počeo vrtjeti oko ljubavi — ljubavi prema Bogu i ljubavi prema drugim ljudima. Prošle su tri godine, a Vlad je predao svoje srce Isusu i krstio se.

Zatim je počeo raditi kao pionir Globalne misije, misionar koji dijeli Radosnu vijest svojim sugrađanima. Njegovi nekoć veliki prihodi pali su na samo nekoliko stotina eura mjesečno.

Ispit njegovih novih vrijednosti došao je kad ga je nazvala njegova prva supruga Marina.

“Suvlasnici smo tri stana u središtu grada.” rekla je. “Daj ih meni.”

Marina je živjela u jednom od tih stanova. Druga dva su bila prazna. Vlad je živio sa svojom drugom ženom u kući njezine majke. Za promjenu vlasništva Vlad je trebao samo potpisati nekoliko isprava pred javnim bilježnikom. “Dobro”, rekao je Vlad. “Nađimo se kod javnog bilježnika, pa ću ti prepisati stanove.”

Javna bilježnica je bila puna pitanja.

“Jeste li vi suvlasnik ta tri stana?” upitala je Vlada.

“Jesam”, rekao je.

“Razumijete li da oni vrijede nekoliko stotina tisuća eura?” pitala je.

“Razumijem”, rekao je.

“I vi ih samo tako dajete svojoj bivšoj ženi?”

“Da.”

“Koliko ste dugo rastavljeni?”

“Dvanaest godina.”

“Gdje živite sada?”

“S drugom suprugom kod njezine majke.”

Ona je iznenađeno pogledala Vlada.

Marina se namrštila. Nisu joj se sviđjela pitanja koja je javna bilježnica postavljala.

“Zašto toliko ispituje?” rekla je. “Nemojte se miješati u naše osobne stvari.”

Javna bilježnica je zatražila od Vlada da potpiše dodatnu izjavu u kojoj je stajalo da je pri zdravoj pameti. Zatim je gledala kako Vlad prepisuje stanove Marini.

Kad je završio, ona je u nevjerici odmahнула glavom i okrenula se Marini.

“Dok vaš bivši suprug ima žarku želju da vam pokloni stanove, pitajte ga posjeduje li ih još”, rekla je.

Marina je pogledala Vlada.

“Imaš li još stanova?” pitala ga je.

“Ne, to je sve što imam”, rekao je.

Zatim ju je zamolio za oprost.

“Oprosti mi ako sam te na bilo koji način povrijedio”, rekao je.

Marina je iznenađeno pogleda Vlada i rekla: “Ti si lud.”

Vlada nisu smetale njezine oštre riječi. Otišao je iz ureda s lakoćom u koraku i s radošću u srcu. Stanove joj je rado prepisao. Oni su bili dio njegovog prošlog života bez Boga. Nisu mu trebali nikakvi podsjetnici na njegove stare navike.

Vlad kaže da je njegova ljubav prema novcu stvar prošlosti. Danas voli Boga i voli dijeliti znanje o Njemu s drugima.

“Bog se brine za sve moje potrebe”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u gradnji i otvaranju prve osnovne škole adventista sedmog dana u Taškentu u Uzbekistanu. Hvala vam što namjeravate priložiti svoj velikodušni dar trinaeste subote, 29. lipnja.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto gdje će nastati prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više o pionirima Globalne misije: bit.ly/GMpioneers.

27. travnja 2024.

“Bože, pomози mi!”

Uzbekistan

Kao mala djevojčica, Ala nije razumjela što je njezina baka činila kad je klečala pred ikonama u njihovom domu u bivšoj sovjetskoj republici Uzbekistanu.

“Molim se,” rekla joj je baka.

“Zašto se moliš?” pitala je Ala. “Kome se moliš?”

“Molim se Bogu koji živi na Nebu.” odgovorila je baka. “Mi Ga trebamo voljeti jer On voli nas. Trebamo Ga se bojati.”

Baka je na zidu imala raspelo, pa je Ala pitala tko to visi na njemu.

“To je Isus, naš Bog.” rekla je baka. “On je došao na Zemlju i ljudi su Ga ubili.”

To je bilo sve što je Ala znala o Bogu. Ona baš nije vjerovala, ali je znala da se može moliti Bogu. Svaki put kad bi je bilo strah, ona se molila.

“Bože, pomози mi!” molila je.

Sovjetski Savez se raspao i Uzbekistan je posao neovisna država. Nekada tihe ulice njezinog grada postale su sve opasnije, jer su pijanci i korisnici droga noću počeli izlaziti na ulice. Kad je Ala noću hodala prema svojoj kući, molila se: “Bože, pomози mi!”

Ala se udala i dobila je djevojčicu i dječaka. U njezinom gradu se otvorila crkva i ona je svoju djecu svaku nedjelju vodila u crkvu. Palila je svijeće i molila se. Ali svaki put kad bi napustila crkvu, osjećala se iznutra praznom. Nešto joj je nedostajalo.

Jednog dana prijateljica joj je poklonila knjigu *Patrijarsi i proroci*. Ala nikada nije čula za autoricu knjige, Ellen G. White. Ali bila je zadivljena njezinim živopisnim prepriča-

vanjem starozavjetnih događaja. Prvi put je pročitala da je sedmi dan, subota, Božji dan odmora. U njoj je rasla želja da ode u crkvu u kojoj se svetkuje sedmi dan, subota. Ali gdje?

Prošlo je nekoliko godina.

Onda joj je iz drugog grada u posjet došla stara prijateljica, bivša kolegica iz razreda. Rekla je Ali da ide na bogoslužja subotom u adventističku crkvu. Ala je bila iznenađena i oduševljena. Pitala se: "Postoje li stvarno ljudi u Uzbekistanu koji svetkuju sedmi dan?"

Njezina prijateljica, koja je nekada bila ateistica, s oduševljenjem je govorila o tome kako je naučila o Bogu i kako Ga sada voli svim srcem.

Za Alu je njezina prijateljica bila nova osoba. Nije više bila kao prije.

Ubrzo nakon toga, Ala je otišla posjetiti svoju prijateljicu koja je živjela u mjestu udaljenom četiri sata vožnje autobusom. U subotu je posjetila adventističku crkvu. Svidjelo joj se sve što je tamo doživjela. Ali crkva je bila predaleko da bi je posjećivala svake subote.

"Bože, pomози mi!" molila se.

Tada se Alina kći Violeta udala i preselila u glavni grad Uzbekistana, Taškent. Nakon toga je Alin muž umro, i ona se preselila u Taškent kako bi bila s Violetom. Od svoje prijateljice adventistice saznala je da u Taškentu postoje tri adventističke crkve.

Ala i Violeta su počele odlaziti u crkvu svake subote. Jedan vjernik im je ponudio proučavanje Biblije, a majka i kći su ubrzo završile svih dvadeset i osam lekcija. Ala je počela razmišljati o tome da se krsti.

"Bože, pomози mi!" molila se.

Tada je u grad na evangelizacijske sastanke stigao predsjednik Adventističkog sveučilišta Zaoski. Kad je uputio poziv za krštenje, Ala je bila prva koja je ustala. Ona i njezina kći su se krstile s još osmero ljudi.

Danas su Ala i Violeta vjerne đakonice u crkvi.

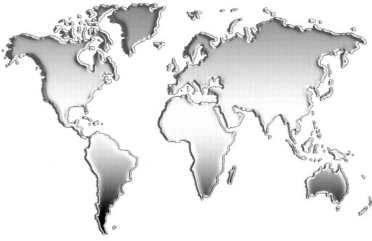
“Drago nam je što služimo Bogu”, kaže Ala.

Bog je čuo njezine molitve. Pomogao joj je, i srce joj je bilo puno.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Taškentu u Uzbekistanu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote u ovom tromjesečju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto gdje će se izgraditi i otvoriti prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu. Također pokažite i Zaokski u Rusiji, smješten južno od Moskve, gdje se nalazi Adventističko sveučilište. Predsjednik tog sveučilišta održao je evangelizaciju u Taškentu. Prije tri godine darovi trinaeste subote iskorišteni su za izgradnju nove zgrade za adventističku osnovnu i srednju školu u Zaokskiju.
- ◆ Pogledajte kratki Youtube uradak na kojem Ala opisuje kako je upoznala Boga: bit.ly/Alla-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više Alinoj kćeri, Violeti u izvještaju od sljedećeg tjedna.

4. svibnja 2024. Odbijanje krštenja Uzbekistan

Kad je adventistički pastor uputio poziv nakon evangelizacijskog sastanka u Taškentu, glavnom gradu Uzbekistana, Violeta se nije osjećala spremnom za krštenje.

Njezino poznavanje Biblije joj nije djelovalo dostatno. Pastorov poziv ljudima da predaju svoje živote Bogu činio joj se prevelik.

“Ne mogu to učiniti!” mislila je. “Neću to učiniti.”

Violeta je već neko vrijeme sa svojom majkom odlazila na bogoslužja subotom u adventističku crkvu. One su završile proučavanje svih biblijskih tema sa svojom malom skupinom.

Tada je predsjednik Adventističkog sveučilišta Zaokski došao u Taškent kako bi održao evangelizacijske sastanke. Kad je uputio poziv prisutnima da predaju svoje živote Bogu, Violetina majka je bila prva koja je ustala. Zatim je Violeta vidjela 14-godišnjeg sina njihovog pastora kako je ustao. Nakon toga je i treća osoba ustala. Ali Violeta se nije niti pomaknula. “Ne,” pomislila je, “ja se još neću krstiti.”

Sljedeće večeri propovjednik je ponovno uputio poziv. Violeta se sjetila kako ju je jedan crkveni prijatelj poticao da se krsti govoreći joj: “Ako si završila biblijska proučavanja, možeš se krstiti.” Ali ona se nije osjećala spremnom. Nije mislila da dovoljno dobro poznaje Bibliju.

Kad je propovjednik uputio poziv, činilo se da gleda ravno u nju. Odlučno je odmahнула glavom.

Posljednje večeri sastanaka propovjednik je uputio posljednji poziv.

“Tko bi želio predati svoje srce Isusu biblijskim krštenjem?” upitao je.

Violeta se pitala što da učini. Bila je uvjerenjena da adventistička crkva naučava samo istinu iz Biblije. Ali još se uvijek nije osjećala spremnom.

Propovjednik je pozvao ljude koji su se prethodne večeri odazvali njegovim pozivima da se ponovno jave. Violetina majka i još desetak ljudi otišli su naprijed. Propovjednik još nije odustajao. Ponovio je poziv.

“Želi li još netko istupiti naprijed?” pitao je. “Želi li se još netko javiti?”

Zvao je i zvao. Svaki put kad bi progovorio, Violeta se osjećala kao da se obraća izravno njoj.

“Trebam li otići naprijed?” razmišljala je. Prije nego što je išta shvatila, uhvatila se kako ustaje i odlazi naprijed.

“To je to!” rekao je propovjednik. “To je osoba koju smo čekali!”

Ali Violeta nije bila posljednja osoba koja je došla naprijed. Kad je stigla naprijed, šezdesetogodišnji muškarac im je prišao i stao pokraj nje. Zajedno su pohađali biblijska proučavanja. “Bio sam uplašen”, rekao je. “Ali kad sam te vidio da ustaješ, i ja sam smogao hrabrosti da izađem.”

Violeta je bila začuđena. Nikada nije pomislila da bi njezina unutarinja borba i konačna odluka mogli utjecati na nekoga drugoga. Radost joj je ispunila srce.

Danas je Violeta sretna što se krstila. Rekla je da shvaća kako nije imala razloga čekati. Nije trebala znati cijelu Bibliju da bi se krstila. Sve što je trebala učiniti bilo je predati Isusu cijeli svoj život i vjerovati u Njega svim srcem. Uostalom, kad je tamničar upitao Pavla i Silu što treba učiniti da se spasi, oni su odgovorili: “Vjeruj u Gospodina Isusa i spasić se — ti i dom tvoj!” (Djela 16,31)

Violeta je oduševljena što je Bog mogao iskoristiti njezinu odluku da potakne i šezdesetogodišnjeg muškarca da se krsti.

Utjecaj njezine odluke nastavlja rasti. Sada se i njezin devetogodišnji sin želi krstiti. “Želim da odraste na pravom putu.” kaže Violeta.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Taškentu u Uzbekistanu, gdje će Violetin sin i druga djeca moći učiti o Bogu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto gdje će se izgraditi i otvoriti prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu. Također pokažite i Zaokski u Rusiji, smješten južno od Moskve, gdje se nalazi Adventističko sveučilište. Predsjednik tog sveučilišta održao je evangelizaciju u Taškentu. Prije tri godine darovi trinaeste subote iskorišteni su za izgradnju nove zgrade za adventističku osnovnu i srednju školu u Zaokskiju.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak na kojem Violeta opisuje svoje iskustvo s evangelizacijskih sastanaka: bit.ly/Violeta-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više o Violetinoj majci Ali u izvještaju od prethodnog tjedna.

11. svibnja 2024. Bog je stvaran Uzbekistan

Kad je Sonja završila srednju školu, više od svega željela je studirati medicinu na nekom dobrom fakultetu. Ali za upis na fakultet trebalo je platiti veliko mito. Danas mito nije potrebno za upis u škole u Sonjinoj zemlji, Uzbekistanu. Život je bio potpuno drukčiji kad se Sonja pripremala za upis na fakultet.

Sonja je rekla ocu da želi studirati medicinu na fakultetu. On je odmah izjavio: “Ja ne želim davati mito.”

Ipak, Sonja je ispunila prijavnice za fakultet, nadajući se najboljem.

Kako joj se bližila matura, svoj je san podijelila s rodbinom, prijateljima i profesorima. Činilo se da svi postavljaju isto pitanje: “Jeste li prikupili novac kao mito?”

Sonja se zabrinula. Znala je što je otac odlučio. On nije imao novca za mito, a nije se ni trudio posuditi novac od rodbine ili prijatelja. Samo je molio Boga da joj pomogne studirati medicinu. Majka, koja je radila kao učiteljica, također se molila.

Sonja nije bila sigurna što da misli. Odmalena je odlazila na bogoslužja sa svojim roditeljima u adventističku crkvu, ali nije bila uvjerena da je Bog stvaran. Je li bilo dovoljno samo moliti i čekati?

Majka je imala dobru zamisao: “Ti se moraš pripremiti za prijamni ispit na fakultetu, a mi ćemo se nastaviti moliti!” rekla je.

Sonja je bila iznenađena. Činilo se da majka govori kako se molitve trebaju spojiti s određenim naporom s njezine strane. Počela je učiti, no nije znala koji je datum ispita. Kad je

predala obrasce za upis na fakultet, saznala je da datum još nije određen.

“Nazvat ćemo vas”, rekao je administrator na fakultetu.

Sonja je završila srednju školu i nastavila učiti za ispit. Prošlo je mjesec dana. Prošla su dva mjeseca. Sonjini roditelji su se molili dok je ona učila. Nitko je nije nazvao s fakulteta.

Napokon je, pred kraj ljeta, Sonja nazvala fakultet i pitala za datum.

“Dodite na fakultet, pa ćemo o tome razgovarati.” rekla je osoba koja se javila na poziv.

Sonja i majka stigle su na koledž u deset sati ujutro. Zaštitar ih je zaustavio na ulaznim vratima.

“Svi prijamni ispiti su gotovi”, rekao je.

Sonja je bila iznenađena. Zatim je postala ogorčena. Zahtjev je predala na vrijeme, ali nitko nije nazvao da joj kaže datum kako su joj obećali. Osjećala se kao da je protratila cijelo ljeto učeći za prijamni ispit.

Majka je vidjela da je Sonja uznemirena.

“Je li fakultet objavio rezultate prijamnih ispita?” upitala je zaštitara.

“Da”, odgovorio je. “Idite tamo i vidjet ćete popis studenata koji su primljeni.”

Majka je prišla pogledati. Sonja ju je slijedila. Dok su gledali popis, Sonja je iznenađena ugledala svoje ime.

“Pogledaj!” uzviknula je. “Primljena sam!”

Od velikog broja studenata koji su se prijavili, ona je primljena bez mita ili čak prijamnog ispita.

Sve njezine sumnje u Boga su odmah nestale. Prije nego što je krenula na fakultet, Sonja je krštenjem predala svoje srce Isusu.

“To iskustvo me naučilo da je Bog stvaran.” kaže ona.

Ali to nije bio kraj priče.

Nakon što je nastava počela, kolege studenti su pitali Sonju koliko je platila za upis na fakultet.

“Ništa”, rekla je. “Nisam čak ni morala polagati prijamni ispit.”

Začudeni, upitali su je: “Kako si onda uopće postala studentica ovdje?”

“Imam veze”, odgovorila je.

Kasnije, kad su se studenti bolje upoznali, saznali su da je Sonjina veza — Bog. Nekoliko ih je željelo saznati više o njezinim uvjerenjima, a Sonja je osnovala skupinu za proučavanje Biblije. Troje kolega s godine predalo je svoje srce Isusu i krstilo se.

Danas Sonja svaki dan traži prilike da podijeli svoju vjeru.

“Bog je stvaran!” kaže ona.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Taškentu u Uzbekistanu. Hvala vam za vaše darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i Taškent, glavni grad, koji je ujedno i mjesto u kojem će se izgraditi i otvoriti prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

18. svibnja 2024.

Čuda na autobusnoj postaji

Gruzija

Šogik je govorila četiri jezika, ali ni na jednom nije voljela čitati. Nikada nije voljela čitati i godinama nije otvorila knjigu. Zatim je upoznala misionarku Tei na seoskoj autobusnoj postaji u bivšoj sovjetskoj republici Gruziji.

Šogik je čekala na autobusnoj stanici kada je Tei stigla. Tei je bila pionirka Globalne misije, misionarka koja je dijelila Radosnu vijest s ljudima iz svoje kulture u Gruziji. Te dvije žene su čekale isti autobus.

“Kada će autobus doći?” upitala je Šogik.

Tei je poznavala vozača autobusa.

“Autobus bi trebao stići za samo nekoliko minuta”, rekla je. “Nazvala sam vozača i rekao je da se približava.”

Tei i Šogik su počele razgovarati.

Ubrzo su shvatile da žive u istom udaljenom gradu. Ispostavilo se da je Tei poznavala Šogikinu majku, brata i nećake. Ona im je nosila hranu tijekom karantene zbog COVID-a.

Dvije su žene uživale u razgovoru i razmijenile kontakte nakon što su ušle u autobus. Sljedećih nekoliko tjedana razmjenjivale su poruke mobitelom.

Na Šogikin rodendan Tei ju je iznenadila s darovima — soljenkom i buketom crvenih, bijelih i žutih ruža iz svojega vrta. Šogik je bila presretna što je dobila darove.

Ubrzo nakon toga dvije su se žene počele posjećivati kod kuće. Šogik je saznala da je Tei adventistica sedmog dana. Nikad nije čula za adventiste sedmog dana i htjela je znati više.

Tei je saznala da Šogik govori četiri jezika, ali ne voli čitati. Nije otvorila knjigu otkako je prije petnaest godina završila

srednju školu. Tei se pitala: “Kako mogu podučavati Šogik o Bogu ako ona ne provjeri moje riječi iz Božje riječi?”

Dok je Tei razmišljala o tome, pozvala je svoju novu prijateljicu na bogoslužje u adventističku crkvu u glavnom gradu Gruzije, Tbilisiju. Njezin je plan bio da odu na bogoslužje u crkvu ujutro, a zatim ostanu na poslijepodnevnom seminaru o tome kako držati biblijska proučavanja. Pozvala je Šogik na jutarnje bogoslužje, misleći da je neće zanimati popodnevni program jer ne voli čitati.

Ali Šogik je bila toliko zadovoljna pozivom da ode u Tbilisi da je izjavila da će cijeli dan provesti s Tei. Ne želeći uvrijediti Šogik, Tei se složila.

Šogik je uživala u subotnjem bogoslužju. Izišla je naprijed kad je propovjednik ponudio molitvu za one koji žele još bliže hodati s Bogom.

Na poslijepodnevnom seminaru skupina pastora sjedila je na propovjedaonici. Crkva je bila ispunjena članovima crkve koji su željeli naučiti kako održavati biblijska proučavanja. Jedan od pastora pitao je Šogik: “Sestro, jesi li krštena?”

“Ne”, rekla je.

“Trebam te”, rekao je i pozvao je na propovjedaonicu.

Šogik je sramežljivo krenula naprijed. Tei je sjela pokraj nje na propovjedaonici kako bi se osjećala ugodnije.

Zatim je pastor prikazao način poučavanja biblijskih istina, koristeći Šogik kao primjer. Pastor je zamolio Šogik da otvori Bibliju kako bi pronašla odgovore na pitanja iz biblijskih pouka. Šogik je prvi put u životu otvorila Bibliju. Pastor joj je pokazao kako pronaći retke i odgovore na pitanja.

Na povratku kući, Tei je pitala Šogik što misli o proučavanju Biblije.

“Svidjelo mi se tražiti odgovore u Bibliji”, rekla je. “Sada se osjećam tako dobro. Osjećam mir koji nikad prije nisam osjetila.”

Tei je posegnula u torbu i izvukla Bibliju. “Imam dar za tebe”, rekla je.

Šogik je zamolila Tei da joj pomogne u proučavanju Biblije.

Tei je bila tako sretna! Sveti Duh je učinio naizgled nemo-
guće. Šogik ne samo da je željela čitati po prvi put u životu,
već je željela čitati — Bibliju.

Danas Tei i Šogik zajedno proučavaju Bibliju, a Šogik uči
peti jezik — nebeski vječni jezik ljubavi. One zajedno pro-
slavljaju Boga subotom.

U razgovorima Tei hvali Boga za neočekivani susret sa
Šogik na autobusnoj postaji. “Slučajno sam sreća Šogik na
autobusnoj postaji.” kaže ona. “Ali to nije bila slučajnost. Bilo
je to veliko Božje čudo.”

Šogik kaže da još uvijek ne voli čitati knjige — s iznimkom
Biblije. “Ne volim čitati, ali volim čitati Bibliju”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će
u otvaranju zdravstvenog središta u Gruziji. Hvala vam što
namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote, 26.
lipnja!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Gruziju na zemljovidu. Zatim pokažite i Tbilisi, glavni grad Gruzije, gdje su te dvije žene odlazile u crkvu subotama. Također, pokažite i Ckaltubo, mjesto gdje se treba izgraditi adventističko zdravstveno središte, jedan od projekata za ovo tromjesečje.
- ◆ Pogledajte kratki Youtube uradak o Šogik i Tei: bit.ly/Chogik-Tei
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- ◆ Saznajte više o pionirima Globalne misije: bit.ly/GMpioneers.

25. svibnja 2024.

Zvanje telefonskih brojeva

Armenija

Ljubov je više od svega željela podijeliti svoju ljubav prema Isusu u Armeniji. Ali kako?

Prijatelj joj je predložio da svjedoči preko telefona. Bila je to davna 1995. godina, puno prije nego što su se mobilni telefoni počeli koristiti u toj bivšoj sovjetskoj republici. Morala je zvati preko fiksnog telefona.

Ljubov nikada nije razgovarala sa strancima preko telefona. Ta ju je zamisao plašila. Nije znala odakle početi. Sedam dana se molila Bogu da joj otkrije je li Njegova volja da svjedoči preko telefona.

Dok je molila, u njezinom je srcu polako rasla želja da razgovara sa strancima. Sedmog dana se molila: "Reci mi koji broj da nazovem." Zatim je utipkala nasumični broj.

"Dobar dan", rekla je strancu. "Želim s vama proučavati Bibliju."

Odgovor tog čovjeka i odgovori onih koji su uslijedili nisu bili ohrabrujući. Neki ljudi koji su se javili na telefon bili su ljuti. Drugi su pažljivo slušali, ali su odbili proučavanje Biblije.

Zatim je Ljubov nazvala stariju ženu po imenu Olga. Ona je pristala na proučavanje Biblije.

Olga je uživala u telefonskim razgovorima, te su dvije žene počele redovito razgovarati. Tijekom jednog razgovora Olga je spomenula da je njezina svekrva stara, bolesna i da nije kršćanka.

"Idi svojoj svekrvi", rekla je Ljubov. "Reci joj o Isusu. Reci joj neka prihvati Isusa kao svojeg osobnog Spasitelja."

Kad je Ljubov ponovno nazvala nekoliko dana kasnije, Olga je rekla da joj je svekrva umrla. Ali imala je nadu! "Istog

dana kad smo razgovarale, otišla sam k njoj i rekla joj za Isusa”, rekla je. “Prihvatila je Isusa kao svojeg osobnog Spasitelja i zamolila Ga da joj oprostí grijehe. Te noći je umrla.”

Dvije godine kasnije Olga je predala svoje srce Isusu i krstila se s još jednim rođakom.

Ljubov je bila oduševljena! Troje ljudi — Olga, njezina svekrva i još jedan rođak — zadobiveni su za Krista preko telefona.

Ljubov je nastavila telefonirati. Jedna žena je počela plakati kad je Ljubov spomenula Boga. “Imam kći koja se ne osjeća dobro”, rekao je jecajući glas. “Ona ima jaku epilepsiju. Izgubila je svaku nadu. Možete razgovarati s njom ako želite.”

Prije nego što je Ljubov uspjela odgovoriti, majka je dala telefon svojoj dvadesettrogodišnjoj kćeri Ali.

Ljubov je progovorila, ali Ala nije odgovorila. Telefon je bio potpuno tih na drugoj strani. Ljubov nije bila navikla na jednostrane telefonske pozive i molila se za pomoć.

Kad je sljedeći put nazvala, rekla je Ali da čita knjigu *Rani spisi* od Ellen G. White i da uživa u njezinom opisu nove Zemlje. Ala je šutjela.

Ljubov je opisala divan vrt koji Bog priprema za svoju djecu na novoj Zemlji. Ala je i dalje šutjela.

Zatim se Ljubov sjetila popularnog crtića iz sovjetskog doba koji je također prikazivao prekrasan vrt.

“Znaš li taj crtić?” pitala je.

S druge strane prolomio se oduševljeni smijeh. Ljubov je bila iznenađena. Bio je to prvi zvuk koji je Ala ispustila.

“Pa ti se znaš smijati!” — uzviknula je. “Zamisli da Bog priprema za nas vrt koji je još ljepši od onog u crtiću.”

Ljubov je stalno govorila o novoj Zemlji. Zatim je čula klik na liniji i zvuk još jednog ženskog glasa.

“Oprostite”, rekla je nepoznata žena. “Slušam vas već dugo. To što govorite je vrlo zanimljivo.”

Ala se od srca nasmijala. Riječi radosti izlile su joj se iz usta. Bila je oduševljena što je netko neočekivano prisluškiavao njihov razgovor.

Zatim se javila Alina majka. Bila je sretna što čuje Alu kako govori i pitala se što ju je izazvalo da se nasmije.

Tako je troje ljudi — Ala, njezina majka i njihova susjeda — počelo sudjelovati u proučavanju Biblije s Ljubov.

Nekoliko tjedana kasnije pozivu se pridružio i jedan muškarac.

“Oprostite”, rekao je, prekidajući proučavanje Biblije jednog dana. “Slušao sam vaš razgovor. Jako mi je zanimljivo.”

Predstavio se kao vođa iz druge kršćanske crkve. I tako je Ljubov imala skupinu od četvero ljudi s kojima je proučavala Bibliju.

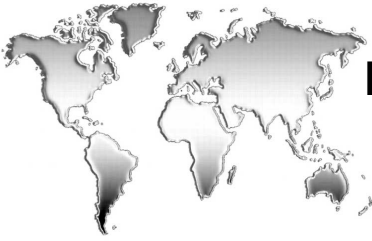
Nakon nekog vremena Ala je predala svoje srce Isusu i krstila se. Njezini epileptični napadi su prestali, a ona je danas vjerna adventistica.

Ljubov hvali Boga za priliku da svjedoči preko telefona. “Jako sam zahvalna Gospodinu Bogu na daru koji mi je dao da služim ljudima, posebno strancima, preko telefona”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju središta utjecaja koji će pomoći obiteljima da upoznaju Boga u Erevanu, u Armeniji, gdje Ljubov živi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Armeniju na zemljovidu. Zatim pokažite i Erevan, glavni grad. To je također i mjesto u kojem će se osnovati središte utjecaja za obitelji, jedan od projekata naše crkve za ovo tromjesečje.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Ljubov: bit.ly/Lyubov-ESD
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

1. lipnja 2024.

Pjesme za slavljenje

Bjelorusija

Viktor iz Bjelorusije rođen je s cerebralnom paralizom. Njegov se mozak nije dobro razvio tijekom trudnoće, a takav urođeni poremećaj zahtijevao je dugotrajno liječenje, uključujući fizikalnu terapiju, lijekove, a možda i operaciju. Liječenje može pomoći, ali njegovo stanje nije bilo u potpunosti izlječivo.

Uz to je patio i od epileptičkih napada.

Taj mali dječak dobio je dijagnozu “invalid prve skupine”. Bio je to najteži oblik invaliditeta priznat u zemlji.

Viktor se suočio s mračnom budućnošću koja je, činilo se, postala mračnija kad ga je majka napustila. Poslan je da živi u sirotištu.

Na drugom mjestu u Bjelorusiji majka adventistica se probudila jedne noći uz plač djeteta u bolnici. Čula je plač, tišinu, pa opet plač. Plač joj je dotaknuo srce. Ustala je da potraži dijete. Medicinska sestra joj je pokazala malog Danila na dječjem odjelu i rekla da ga je majka napustila.

Majka se sažalila nad novorođenčtom i ujutro je nazvala muža.

“Ovdje je jedno dijete”, rekla je, “dodi i pogledaj ga.”

On ga je došao vidjeti. Par je i drugi put došao vidjeti dječaka. Počeli su razmišljati o tome da ga posvoje.

Otac i majka već su imali pet kćeri, i jednogodišnji Danil postao im je prvi sin.

Ubrzo su počeli razgovarati o posvajanju drugog djeteta. Saznali su da Danil ima petogodišnjeg brata s cerebralnom paralizom. Dovedi su Viktora kući iz sirotišta i posvojili ga.

Viktor je od svoje nove obitelji prvi put čuo za Boga.

Naučio je čitati Bibliju i moliti se. Svake je subote išao u crkvu sa svojom obitelji.

Kako je rastao, shvatio je da je on Božje čudo. Bilo je pravo čudo da je imao obitelj i da je uopće živ. Počeo je nastojati ispuniti Božju volju u svojem životu.

Kako su godine prolazile, Viktor je rastao i jačao. Ali i dalje je imao dijagnozu “invalid prve skupine”.

Kad je završio osmi razred, nije imao mnogo mogućnosti za nastavak školovanja. Liječnik mu je dao dvije mogućnosti: mogao bi naučiti popravljati cipele ili prodavati voće i povrće. Njegova liječnička dijagnoza priječila ga je da se bavi teškim radom i mnogočem drugim.

Viktor nije želio popravljati cipele niti prodavati svježe proizvode. Molio je Boga da djeluje u njegovom životu.

Ubrzo nakon te molitve Bog je to učinio na sasvim neočekivan način. Liječnici su iznenada ustvrdili da više nema dijagnozu “invalid prve skupine”. Zapravo, rekli su da više uopće nije invalid. Bio je visok, snažan i više nije imao napadaje epilepsije. Bilo je to Božje čudo!

Otac je predložio Viktoru da razmisli o glazbenoj karijeri. Volio je pjevati, i u crkvi je često pjevao lijepe pjesme.

Na Viktorovu radost, primljen je u glazbenu školu. Ubrzo nije samo pjevao, već je učio i skladati glazbu, pisati stihove i svirati klavir. Ubrzo je upriličio i koncert vlastite glazbe.

Viktor nije siguran što će biti kad završi glazbenu školu. Ali želio bi nastaviti glazbeno školovanje na Adventističkom sveučilištu Zaokski u Rusiji. U svakom slučaju, nije zabrinut. Siguran je da Bog ima plan. “Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam’ — riječ je Jahvina — ‘naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.” (Jeremija 29,11)

“Što Bog namjerava sa mnom, nije mi poznato, ali znam da će On učiniti sve na najbolji način”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju središta utjecaja za mlade u Minsku u Bjelorusiji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Bjelorusiju na zemljovidu. Zatim pokažite i glavni grad Minsk, mjesto gdje će se izgraditi adventističko središte utjecaja za mlade, jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje.
- ◆ Poslušajte Viktora kako na YouTubeu pjeva pjesmu “Dobrota”: bit.ly/Viktor1-ESD.
- ◆ Poslušajte Viktora kako na YouTubeu pjeva pjesmu koju je sam skladao: “Koliko putova”: bit.ly/Viktor2-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

8. lipnja 2024.

Dan koji mijenja život

Bjelorusija

Vadim je imao četrnaest godina kad su mu majka i sestra poginule u prometnoj nesreći u Bjelorusiji.

Nakon tog strašnog gubitka, njegov je otac počeo tražiti Boga. Pohađao je evangelizacijske sastanke u crkvi adventista sedmog dana i krstio se.

Bile su to 1990-e, zlatno vrijeme za evangelizaciju u zemljama bivšeg Sovjetskog Saveza. Raspad Sovjetskog Saveza 1991. godine otvorio je vrata vjerskoj slobodi, a evangelizacije su se održavale diljem Bjelorusije, Rusije i drugih bivših sovjetskih republika.

Vadim, koji je tada imao petnaest godina, rekao je da otac može činiti što god želi, ali da on nikada neće ući u adventističku crkvu.

“Neću ići u tvoju crkvu”, izjavio je.

Otac nije ništa rekao.

Četiri mjeseca kasnije pozvao je dječaka da pođe s njim u crkvu u subotu ujutro. Ali Vadim se nije predomislio.

“Ne želim ići”, rekao je. “Neću ići!”

Ali otac nije htio odustati. Znao je da, iako Vadim možda ne želi ići u crkvu, postoji nešto što on želi više od svega na svijetu. Dječak je u školi učio računalno programiranje i želio je imati računalo. Računala su u to vrijeme u Bjelorusiji bila preskupa. Otac je rekao da poznaje adventisticu u crkvi koja posjeduje vlastito računalo.

“Mogli bismo je pitati kako ga je kupila”, predložio je.

Vadim je otišao u crkvu.

Na svoje iznenađenje, otkrio je da se članovi crkve sastaju u kući jedne bake i da se okupljaju oko velikog stola na svoja bogoslužja.

Nakon što je stigao, Vadim je šapnuo ocu: “Gdje je žena s računalom? Želim razgovarati s njom.”

Otac je šapnuo: “Razgovarat ćemo s njom nakon bogoslužja.”

Vadim nije namjeravao ostati na cijelom bogoslužju. Nadao se da će upoznati ženu i otići.

Dok je sjedio na subotnjoj školi i bogoslužju, po prvi put je čuo ljude kako pjevaju himne. Prvi put je vidio ljude kako mole na koljenima. Kad je propovjednik progovorio, prvi je put čuo za posebno prijateljstvo između Davida i Jonatana.

Do završetka bogoslužjenja Vadim je potpuno zaboravio na razlog svojeg dolaska u crkvu. Više nije želio razgovarati sa ženom s računalom. Srce mu je dirnulo sve što je vidio i čuo.

Nakon toga dolazio je u crkvu svake subote. Počeo je svetkovati subotu. Pročitao je Bibliju i knjigu Velika borba. Postao je nova osoba.

To jedno bogoslužje promijenilo mu je život! Došao je u crkvu naučiti kako kupiti računalo, i otišao je s novim životom.

Godinu dana kasnije, kad je imao šesnaest godina, krštenjem je svoje srce predao Isusu.

Sljedeće godine otišao je na Adventističko sveučilište Zaokski u Rusiji kako bi studirao teologiju i postao propovjednik.

Danas je Vadim Derkač pastor i vođa adventističke crkve u Bjelorusiji. Služi i kao izvršni tajnik Bjeloruske konferencije.

Što je bilo s njegovom željom da kupi računalo?

On s osmijehom kaže: “Kupio sam računalo — ali kasnije.”

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju središta utjecaja za mlade u Minsku u Bjelorusiji, čemu će doprinijeti i Vadim. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Bjelorusiju na zemljovidu. Zatim pokažite i glavni grad Minsk, mjesto gdje će se izgraditi adventističko središte utjecaja za mlade, jedan od misijskih projekata za ovo tromjesečje.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

15. lipnja 2024.

Vrijeme za svjedočenje

Rusija

Jedan od Alininih omiljenih dijelova školovanja u kršćanskoj školi Zaokski u Rusiji je godišnji božićni program.

Svake godine 210 djece u školi ima priliku sudjelovati u predstavi o Kristovom rođenju za stotine djece iz njihova grada Zaokskija i šire. Djeca koja pohađaju božićni program uče izrađivati raznorazne rukotvorine i odlaze kući s darovima od slatkiša. To je program širenja misije čiji je cilj dirnuti srca Isusovom ljubavlju.

Svi željno iščekuju božićni program, tradiciju u Zaokskom od 2003. godine. Školarci jedva čekaju da sudjeluju u božićnom programu. Djeca u gradu jedva čekaju da dođu na program.

Roditelji i ostali također se raduju velikom događaju.

Alina je počela sudjelovati u programu kad je imala jedanaest godina. Još nije bila ni učenica kršćanske škole Zaokski. No, htjela je sudjelovati, pa je pomogla u postavljanju božićnog drvca.

Pet godina zaredom Alina je sudjelovala u programu. Ali kad je došla šesta godina, nije bila sigurna hoće li moći sudjelovati: bila je bolesna. Brinula se da neće biti dovoljno jaka da ode. Molila se: "Bože, daj mi snage da mogu slaviti Tvoje ime na nadolazećem programu."

Njezina razina stresa je rasla kako se bližio datum održavanja programa. Brinula se da neće moći sudjelovati.

Ali kad je došao veliki dan, osjećala se savršeno dobro. Taj dan je prošao savršeno dobro. Uživala je gledati osmijehe djece i odraslih dok su zahvaljivali njoj i drugim školarcima iz kršćanske škole Zaokski koji su sudjelovali.

Tada joj je prišla obitelj s četvero djece. Htjeli su snimiti selfie. Ona je pristala.

Nakon toga, majka je upitala: “Zašto sudjeluješ u ovom programu i troliš toliko vremena i novca na strance?”

Alina je neko vrijeme šutke stajala. Razmišljala je kako odgovoriti. Zašto je željela sudjelovati u programu posljednjih šest godina? Napokon je progovorila: “Svaka osoba koja stvarno voli Boga, također stvarno voli svoje bližnje i želi dijeliti Božju ljubav čineći dobra djela.”

Alina je dugo razgovarala s tom obitelji. Govorila im je o kršćanskoj školi Zaokski i adventističkoj crkvi. Ispričala im je o klubovima izviđača u svojoj crkvi i pozvala djecu da se uključe.

Roditelji su doveli svoje dječake, koji su željeli biti izviđači, na sljedeći sastanak izviđača. Dječaci su bili na još jednom sastanku, ali se nakon toga više nisu vratili.

Alina ne zna što se dogodilo s obitelji i ne zna kako s njima stupiti u dodir. Ali ona nije zabrinuta. Sigurna je da je sjeme posađeno u njihova srca. Ona vjeruje da će Bog uzgojiti sjeme i privući njihova srca k sebi. Uostalom, apostol Pavao je rekao: “Ja zasadih, ... ali Bog dade da raste.” (1. Korinćanima 3,6) Njezina je uloga bila da predstavi Boga toj obitelji.

“To je bio moj prvi put da sam svjedočila za Boga”, kaže Alina. “Bilo je tako lijepo što mi je Bog dao snage da ozdravim i da razgovaram s njima. Tako sam sretna što sam mogla pokazati Njegovu ljubav drugima.”

Alina je dodala da je naučila kako je važno ne bojati se govoriti o Bogu.

“Čak i kad nas snaga iznevjeri, Bog je blizu i daje nam snagu”, kaže ona. “Moramo vjerovati u Njega.”

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote prije tri godine kojim ste pomogli u izgradnji nove školske zgrade za kršćansku školu Zaokski u Zaokskiju u Rusiji. Dio darova od ovoga tromjesečje pomoći će u otvaranju duhovnog i društve-

nog središta u Salehardu na krajnjem sjeveru Rusije. Hvala što namjeravate velikodušno darivati!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Rusiju na zemljovidu. Zatim pokažite i Zaokski, koji se nalazi stotinu i trideset kilometara južno od Moskve. Zaokski je mjesto u kojem se nalazi kršćanska škola koja je dobila dio darova trinaeste subote 2021. godine kako bi se izgradila nova školska zgrada. Pokažite i Salehard, mjesto na sjeveru Rusije, kamo šaljem darove trinaeste subote od ovog tromjesečja, za izgradnju i otvaranje duhovnog i društvenog središta.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

22. lipnja 2024.

Škola čuda

Rusija

Za Ruvima je kršćanska škola Zaokski škola čuda.

Adventistička osnovna i srednja škola, koja se nalazi na imanju Adventističkog sveučilišta Zaokski u Rusiji, primila je dio darova trinaeste subote prije tri godine. Novčana sredstva su se koristila za izgradnju nove školske zgrade, kako bi se škola mogla preseliti iz dotadašnjih učionica u skućenoj sveučilišnoj zgradi.

Ali za Ruvima je ta škola više od čuda trinaeste subote.

Mnogo prije nego što su darovi prikupljeni, on i njegova žena Aljona došli su posjetiti Zaokski, grad u kojem se nalazi škola. Mladi par nije imao djece, ali Aljona je imala prijatelje čija su djeca išla u kršćansku školu Zaokski. Bila je oduševljena dobrim utjecajem koji je škola vršila na njihove živote. "Bilo bi sjajno da imamo djecu i da ona mogu pohađati ovu školu!" rekla je.

Ruvim se složio. Na jugu Rusije nije bilo adventističkih škola u mjestima u kojima je on služio kao pastor.

Taj san im je samo bio usađen u srca. No san se činio nemogućim, i ubrzo su ga zaboravili.

Prošlo je šest godina i Ruvim je dobio poziv od ravnatelja kršćanske škole Zaokski: škola je trebala pastora. Hoće li se on sa svojom obitelji preseliti u školu?

Ruvim se odmah sjetio sna koji se do tada činio nedostižnim. On i Aljona su u međuvremenu dobili tri sina, i svoju su obitelj preselili u Zaokski baš na vrijeme da njihov najstariji sin krene u prvi razred.

Za Ruvima je to bilo čudo. Njegov je sin mogao ići u adventističku školu!

Dva tjedna nakon početka školske godine, Ruvim je osnovao večernju skupinu u kojoj su djeca mogla proučavati Bibliju. Pohadanje nije bilo obvezno, ali su djeca mogla dobiti dodatne bodove zbog sudjelovanja.

Šest od 210 učenika škole pojavilo se u četvrtak navečer na prvom jednosatnom proučavanju Biblije. Dječaci i djevojčice okupili su se u krugu u učionici.

Ruvim je vodio proučavanje jedne od doktrina Adventističke crkve. Postavljao je pitanja, a djeca su otvarala svoje Biblije kako bi pronašla odgovore. Nakon toga im je Ruvim e-mailom poslao primjerak te lekcije kako bi ispunila test kod kuće i poslala mu svoje odgovore da ih provjeri.

Skupina za proučavanje Biblije je rasla kako su druga djeca čula za nju. Među onima koji su se pridružili bio je i dječak koji je bio ovisan o cigaretama. Učitelji su ga upozorili da će se suočiti s izbacivanjem ako ne prestane. U skupinu za proučavanje Biblije došao je vlastitom voljom.

Dok je učio, uspio je prestati pušiti i postao jedan od najaktivnijih i najozbiljnijih dječaka u skupini.

Na kraju polugodišta je petero djece iz skupine predalo svoje srce Isusu. Ruvim je s radošću gledao kako se četiri djevojčice i jedan dječak krste.

Za njega je to bilo još jedno čudo u kršćanskoj školi Zaokski.

Skupina za proučavanje Biblije se sljedećeg semestra povećala, jer im se pridružilo još sedmero djece. Trenutno se za krštenje priprema osmero djece u dobi od trinaest do šesnaest godina.

Za Ruvima je to bilo najnovije čudo u školi. Bio je neopisivo sretan.

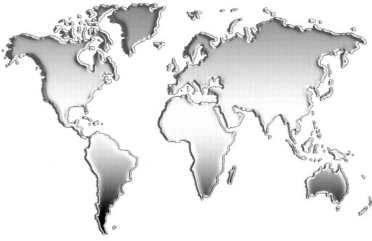
“Drago mi je što me Bog doveo u Zaokski da budem živo pomagalo u Njegovim rukama”, kaže on.

Hvala vam za vaš dar trinaeste subote prije tri godine kojim ste pomogli izgradnju nove školske zgrade za kršćansku školu Zaokski u Rusiji. Dio darova ovog tromjesečje pomoći

će u otvaranju duhovnog i društvenog središta u Salehardu na krajnjem sjeveru Rusije. Hvala što namjeravate priložiti velikodušne darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Rusiju na zemljovidu. Zatim pokažite i Zaokski, koji se nalazi stotinu i trideset kilometara južno od Moskve. Zaokski je mjesto gdje se nalazi adventistička škola koja je dobila dio darova od trinaeste subote 2021. godine kako bi se izgradila nova školska zgrada. Pokažite i Salehard, mjesto na sjeveru Rusije, u koje šaljemo darove trinaeste subote od ovoga tromjesečja, kako bi se tamo otvorilo duhovno i društveno središte.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

29. lipnja 2024.
Glas niotkuda
Rusija

Lilija nije vjerovala u Boga. Nije ni razmišljala o vjeri. Odrasla je u zemlji u kojoj nitko nije vjerovao u Boga niti razmišljao o vjeri. Živjela je u Sovjetskom Savezu.

Stoga ju je prilično iznenadilo kad joj se niotkuda obratio glas.

Lilija je tada imala dvadeset i tri godine i bila je sama kod kuće u Taškentu, glavnom gradu Sovjetske Republike Uzbekistan. Njezin suprug Jurij bio je odsutan.

Dan i noć brinula se o obiteljskim izazovima. Sada se opet brinula i u glavi joj je došla zamisao: "Moramo se preseliti." "Da", složila se naglas. "Moramo se preseliti."

U tom trenutku osjetila je blagi dodir na svojem ramenu. Blagi glas je rekao: "Tako je, točno to!"

Lilija se osvrnula po sobi. Ali bila je sama i nije vidjela nikoga. Glas je bio toliko ljubazan da se nije uplašila. Prihvatila je to kao potvrdu da se ona i Jurij moraju preseliti.

Kad se Jurij vratio kući, Lilija ga je obavijestila da je vrijeme da se presele.

Par se na kraju preselio daleko na krajnji sjever Sovjetskog Saveza, točno na arktički krug.

U tako zabačenom mjestu nije se moglo raditi ništa osim odlaska na posao i razgovora sa susjedima. Lilija i Jurij su radili i razgovarali sa susjedima, a ubrzo su postali bliski prijatelji s drugim bračnim parom, Ljubom i Valentinom.

Godine su prolazile, a njihovo prijateljstvo je raslo. Tada se Sovjetski Savez raspao, a Ljuba i Valentin su se odselili. No, ta su dva para ostala u vezi. Ljuba se upoznala s Biblijom, i ono što je saznala podijelila je s Lilijom.

Prvo je rekla da su joj se u glavi pojavila pitanja o tome koji je dan u tjednu Bog odredio za svetkovanje. Otišla je k svećeniku po odgovore, ali on joj u Bibliji nije mogao pokazati da je nedjelja taj dan. Stoga se sva u očaju molila Bogu: "Ako si stvaran, otkrij mi se. Želim Te upoznati!"

Ubrzo nakon toga, na autobusnoj je stanici ugledala oglas koji je nudio proučavanje Biblije. Otišla je na adresu i zatekla skupinu adventista. Na njezina pitanja o tome koji dan treba svetkovati, dobila je odgovor iz Biblije, i ubrzo se krstila.

Ljuba je uzbuđeno ispričala Liliji o svojoj novoj vjeri.

Lilija je spremno prihvatila biblijske istine koje joj je Ljuba iznosila. Ali nije imala vlastitu vjeru. Nije poznavala Boga i nije vidjela razloga da Ga slijedi ili da svetkuje subotu.

Tada su Ljuba i njezin muž ostali bez posla i zapali u teške neprilike. Lilija se pitala nije li možda pogriješila što je poslušala tihi glas i napustila Uzbekistan.

Jednog dana se požalila na svoj život nepoznatoj ženi na ulici. Sljedećeg dana je žena po imenu Nadja došla u njezinu kuću s torbom punom domaćih krumpira i mrkve. Lilija je bila zapanjena i, da joj zahvali, kupila je neke namirnice svojim oskudnim novčanim sredstvima i odnijela ih u Nadjinu kuću.

Stvorilo se duboko prijateljstvo i Lilija je bila iznenađena kad je saznala da je Nadjin život teži od njezinog. Nadjin muž je umro mjesec dana ranije, ostavivši je s desetero djece koju je morala hraniti i odgajati. Ipak, Nadja je bila ispunjena mirom i radošću. Lilija je saznala da je Nadja vjernica adventističke crkve.

Sada je Lilija poznavala dvoje adventista: Ljubu i Nadju.

Nadja je Liliji dala Bibliju, a Lilija ju je počela čitati.

U međuvremenu joj je Ljuba svjedočila o svojem duhovnom putovanju, i poslala joj je Bibliju.

Sada je Lilija imala dvije Biblije. Smatrala je da su biblijski događaji zapanjujući. Ali nije imala vlastite vjere. Nije poznavala Boga.

Zatim je Ljuba otišla posjetiti Liliju. Odvela ju je u novootvorenu adventističku crkvu u gradu, i Lilija je počela dolaziti svake subote.

U to vrijeme je Lilija već ostarjela i postala je baka. Uživala je u subotnjim propovijedima i druženju. Ali nije imala vlastite vjere. Nije poznavala Boga.

Onda se dogodila tragedija.

Lilijina kći je izgubila dijete neposredno prije rođenja. Zatim je izgubila drugo dijete dok je bila trudna. Nakon toga je ponovno zatrudnjela i počela se suočavati s komplikacijama u trudnoći. Lilija nije mogla šutjeti. Glasno je povikala: "Gospodine, spasi to dijete! Ne dopusti da ono umre." Zatim se zavjetovala, rekavši: "Ako spasiš to dijete, prihvatit ću Te i dati Ti svoje srce biblijskim krštenjem."

Nekoliko mjeseci kasnije rođen je zdrav dječak po imenu Stepan. Lilija je održala riječ. Krštena je šest mjeseci kasnije.

Danas Lilija ima vlastitu vjeru. Ona poznaje Boga. Vjeruje da ju je glas s Neba potaknuo da napusti Uzbekistan. Zbog toga što se preselila, upoznala je svoje adventističke prijateljice Ljubu i Nadju. Zbog toga što se preselila, dobila je dvije Biblije i počela ih čitati. Zbog toga što se preselila, pronasla je vjeru i Boga. Od dana kad je čula tihi glas u Uzbekistanu, do dana kad je krštena na dalekom sjeveru Rusije prošlo je dvadeset i šest godina.

Danas Lilija ima šezdeset i devet godina. Svake subote ide u crkvu sa svojom kćeri koja se zove Ljuba, i desetgodišnjim unukom Stepanom. Moli se da njezin suprug i ostali rođaci jednog dana počnu vjerovati u Boga. Vjeruje da hoće. Ona poznaje Boga i zna da On čuje njezine molitve.

Dio današnjeg dara trinaeste subote pomoći će u otvaranju duhovnog i društvenog središta u Lilijinom rodnom gradu Salehardu na sjeveru Rusije. Ti darovi će pomoći i u ostvarenju još četiri projekta u Euroazijskoj diviziji: središte utjecaja u kojem će obitelji moći naučiti o Bogu u Erevanu u Armeniji;

središte utjecaja za mlade u Minsku u Bjelorusiji; središte zdravlja u Ckaltubou u Gruziji, te osnivanje prve adventističke osnovne škole u Taškentu u Uzbekistanu. Hvala vam za vaše današnje darove koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Euroazijskoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Salehard na zamljovidu.
- ◆ Salehard je jedini grad na svijetu koji se nalazi u Arktičkom krugu. Taj grad je osnovan 1595. godine i broji oko pedeset tisuća stanovnika.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će šest projekata u Interameričkoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Buenaventura, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Puerto Tejada, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, provincija Limón, Kostarika.
- ◆ Osnovna škola Ebenezer, Roseau, Dominikanska Republika.
- ◆ Središte utjecaja za dosezanje gospodarski bolje stojećih ljudi, Xalapa, Meksiko.
- ◆ Središte utjecaja za dosezanje gospodarski bolje stojećih ljudi, Oaxaca, Meksiko.

Činjenice iz misije za mlade i odrasle

Armenija

- ◆ Armenija ima 19 adventističkih crkava i 820 vjernika. U stanovništvu od 2.965.000, to je jedan adventist na svakih 3.616 ljudi.
- ◆ Legenda kaže da su kršćanstvo u Armeniju donijeli apostoli Tadej i Bartolomej. Armenija je 302. godine postala prva zemlja koja je prihvatila kršćanstvo kao državnu religiju. Danas 97 posto zemlje čine kršćani, a 93% njih pripada Armenskoj apostolskoj crkvi.
- ◆ Zahvaljujući naporima adventističkih pionira, adventna poruka se proširila kad su adventistički traktati iz Njemačke podijeljeni u Armeniji. Godine 1896. se oko stotinu ljudi u selu Bazarčaj nazivalo adventistima.
- ◆ Državna progona 1930-ih uništila su mnoge adventističke zajednice. Javna bogoslužja su prestala, a preostali vjernici su se skrili.
- ◆ Glavni grad Armenije je Erevan.
- ◆ Oko 98% stanovništva u zemlji su etnički Armenci.
- ◆ Izvorni naziv za Armeniju bio je Hayk, po legendarnom patrijarhu Armenaca i — prema legendi — prapraunuku Noe.
- ◆ Armenija leži u gorju koje je okružuje s planinom Ararat, iako se sama planina danas nalazi u Turskoj.
- ◆ Godine 2010. i 2011. arheolozi su otkrili najstariju poznatu kožnu cipelu, suknju i opremu za proizvodnju vina na svijetu.
- ◆ Armenija se smatra domovinom marelice, koja se tamo uzgaja od davnina. Marelica je nacionalno voće.
- ◆ Duduk ili ciranapog staro je armensko puhačko glazbalo s dvostrukim jezičkom izrađeno od drveta marelice.
- ◆ Armenija je prva zemlja u svijetu koja je šah učinila obveznim u školama.

- ◆ Lavaš je armenski kruh koji se kuha u pećnici koju nazivaju tonir, i nalazi se na UNESCO-vom popisu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva.
- ◆ Tatevska žičara, koja povezuje samostan Tatev i usjek rijeke Vorotan, najduža je žičara na svijetu — 5.750 metara.
- ◆ Armenija je bogata selima roda. Gnijezda roda postavljena su na vrhove stupova u nekoliko područja Armenije, kako bi se osigurala odmorišta za rode koje svake godine putuju u Afriku i iz nje.
- ◆ Armenija ima stopu pismenosti od sto posto, još od 1960. godine.
- ◆ Skoro tri puta više Armenaca živi izvan Armenije (oko osam milijuna), nego unutar zemlje (tri milijuna).

Bjelorusija

- ◆ Bjelorusija ima 66 adventističkih crkava i 3.706 vjernika. U stanovništvu od 9.318.000, to je jedan adventist na svakih 2.514 ljudi.
- ◆ Godine 1901. uspostavljeno je Sjevernorusko misijsko polje. Obuhvaćalo je i područje Bjelorusije, u kojem su se obratili prvi adventisti, potpomognuti traktatima s adventnom nadom i kršćanskom literaturom.
- ◆ U 1930-ima su adventistički pastori i članovi crkve u Bjelorusiji bili osuđeni i preseljeni na daleki sjever ili u Sibir. Mnogi su se vjernici preselili u udaljena sela kako bi pobjegli od progona, dok su drugi napustili crkvu.
- ◆ Kršćanstvo je glavna religija u Bjelorusiji, a istočno pravoslavlje je najveća crkva, koja obuhvaća 83 posto stanovnika. Većina ostalih su katolici, ili uopće nisu vjernici.
- ◆ Prije Drugog svjetskog rata broj protestanata u Bjelorusiji je bio nizak u usporedbi s drugim kršćanima. Godine 1917. postojale su 32 protestantske zajednice, ali do 1990-ih bilo je više od 350 protestantskih zajednica.

- ◆ Minsk je glavni i najveći grad Bjelorusije.
- ◆ Službeni jezici Bjelorusije su bjeloruski i ruski.
- ◆ Zastava Bjelorusije, usvojena 1995. godine, je crveno-zelena s ukrasnim crveno-bijelim uzorkom na lijevoj strani, koji prikazuje vez koji krasi bluze i košulje seljaka. Zelena pruga predstavlja šume i polja, dok crvena predstavlja slobodu i krv branitelja Bjelorusije.
- ◆ Naziv Bjelorusija znači Bijela Rusija.
- ◆ Oko 40 posto Bjelorusije prekriveno je šumom.
- ◆ Bizon je nacionalna životinja Bjelorusije.
- ◆ Bjelorusija dočekuje proljeće sedmodnevnom proslavom zvanom maslenica, kad se jedu palačinke, igraju tradicionalne igre, a muškarci pokazuju svoju snagu razbijajući cigle šakama i glavama.
- ◆ Pet dobitnika Nobelove nagrade potječe iz Bjelorusije: Simon Kuznec, za ekonomiju, 1971.; Menahem Begin, za mir, 1978.; Simon Peres, za mir, 1994.; Zores Alferov, za fiziku, 2000.; i Svetlana Aleksievič, za književnost, 2015.
- ◆ Europski bizon, najveći europski kopneni sisavac, može se i danas naći u Bjelorusiji.
- ◆ Nacionalni park Belaveškaja Pušča je najstariji rezervat divljih životinja u Europi i dom je za najmanje 55 vrsta sisavaca, uključujući jazavca, dabra, bizona, vepra, hermelina, risa, kunu, vidru, divljeg konja i vuka.
- ◆ Najveći kamion na svijetu proizvodi se u Bjelorusiji. Belaz 75710 dugačak je kao dva autobusa na kat, teži je od aviona Airbus A380, ima gume visoke četiri metra i može prevesti 408 tona tereta odjednom.
- ◆ Bjeloruske omiljene namirnice su jabuke, cikla, kruške, grašak, šljive, a posebno je omiljen krumpir.
- ◆ Nogomet i hokej na ledu najomiljeniji su sportovi u Bjelorusiji.

Gruzija

- ◆ Gruzija ima osam adventističkih crkava i 338 vjernika. U stanovništvu od 3.702.000, to je jedan adventist na svakih 10.953 ljudi.
- ◆ Dr. Vagram Pampaian, američki liječnik armenskog podrijetla, stigao je u Tbilisi sa suprugom i bratom 1904. godine i bio je prvi službeni adventistički misionar u Gruziji.
- ◆ Pastor Albert Ozols, mladić latvijskog podrijetla i liječnik, stigao je u Tbilisi 1907. godine. Godine 1914. je uhićen i poslan u Sibir. Na putu i u prognaništvu liječio je bolesnike među zatvorenicima.
- ◆ U Gruziji živi 83,4 posto ljudi koji se izjašnjavaju kao pravoslavni kršćani, i 10,7 posto kao muslimani.
- ◆ Glavni grad Gruzije je Tbilisi.
- ◆ Ime Gruzije potječe od perzijske riječi gurg, što znači vuk.
- ◆ U Gruziji postoji najmanje 500 vrsta paukova.
- ◆ Ragbi se smatra nacionalnim sportom Gruzije. Ostali omiljeni sportovi u Gruziji uključuju nogomet, košarku, hrvanje, džudo i dizanje utega.
- ◆ Supra (doslovno "stolnjak") gruzijska je narodna gozba na kojoj se postavlja veliki stol sa svom hranom odjednom, umjesto da se poslužuje u sljedovima.
- ◆ Orasi su važan sastojak gruzijske prehrane.
- ◆ Britanska kantautorica Katie Melua rođena je u Tbilisiju 1984. godine. S obitelji je napustila Gruziju kad je imala osam godina.
- ◆ Gruzija ima dugu tradiciju fine obrade metala. Prekrasni brončani, zlatni i srebrni predmeti pronađeni su u grobnicama iz prvog i drugog tisućljeća pr. Kr.

Rusija

- ◆ Rusija ima 451 adventističku crkvu i 31.517 vjernika. U stanovništvu od 120.510.000, to je jedan adventist na svakih 3.824 ljudi.
- ◆ Ruska misija bila je prva adventistička ruska crkvena jedinica, osnovana 1890. godine.
- ◆ Prvo adventističko misijsko djelovanje u Ruskom Carstvu pokrenuto je na Krimu, kad su ruski emigranti poslali adventnu literaturu iz Sjedinjenih Država u svoju domovinu.
- ◆ Prva adventistička crkva organizirana je u Ruskom Carstvu 1886. godine. Prvi adventistički misionar u Rusiji bio je L. R. Conradi, koji je 1886. godine stigao iz Njemačke. Uhićen je zbog "krivovjerja" na prvom krštenju koje je obavljao.
- ◆ Samo 47,4 posto Rusa su kršćani (41 posto ruskih pravoslavaca i 6,4 posto ostalih kršćana); 38,2 posto nisu vjernici, 6,5 posto su muslimani, a oko 8 posto su ostali.
- ◆ Službeni naziv države je Ruska Federacija.
- ◆ Glavni grad Rusije je Moskva, u kojoj živi više od 21 milijun ljudi.
- ◆ Broj stanovnika Rusije je više od 144 milijuna.
- ◆ Službeni jezik je ruski.
- ◆ Valuta Rusije je rublja.
- ◆ Rusija je najveća zemlja na svijetu; zauzima više od jedne desetine cjelokupnog kopna na Zemlji. Prostire se u jedanaest vremenskih zona, na dva kontinenta (Azija i Europa) i ima obale na tri oceana (Arktički, Atlantski i Tihi ocean).
- ◆ Najpoznatija životinja u Rusiji je sibirski tigar, najveća mačka na svijetu, koja može narasti više od tri metra u duljinu i težiti do 300 kilograma.
- ◆ U Rusiji postoji oko 120 etničkih skupina koje govore više od stotinu jezika.
- ◆ Rusija ima najdulju europsku rijeku, Volgu, dugu 3.531 kilometar; i njezino najveće jezero, Ladoga. U Rusiji se također nalazi

Bajkal, najveće slatkovodno jezero na svijetu, koje sadrži 22—23 posto svjetske slatke površinske vode. To je najdublje jezero na svijetu, duboko 1.642 metra.

- ◆ Rusija ima mnogo narodnih praznika, koji obično uključuju ulične karnevale, domaću hranu, zabavljače i djecu obučenu u rusku nošnju. Dječaci nose crvenu ili plavu košulju dugih rukava s okruglim izvezenim ovratnikom, a djevojčice crvenu ili zelenu haljinu, seljačku bluzu dugih rukava i kičeno pokrivalo za glavu kokošnik.
- ◆ Krajem ljeta postoje tri pučka praznika, poznata kao Spas, kojima slave med i berbu jabuka te orašastih plodova.
- ◆ Tradicionalno rusko jelo poznato diljem svijeta je boršč, juha od cikle, spravljena od uobičajenih sastojaka koji se nalaze u ruskoj prehrani — cikla, kupus, mrkva, luk, krumpir i kiselo vrhnje.
- ◆ Poznati Rusi su Marc Chagall, modernistički slikar; Anton Čehov, dramski pisac; Mihail Barišnikov, baletan; Pjotr Čajkovski, skladatelj; Gari Kasparov, šahist; i Mihail Gorbačov, političar.
- ◆ Ruske matrjoške su figure jarkih boja, od kojih je svaka malo manja od prethodne, i koje stanu jedna u drugu.
- ◆ Muzej Ermitaž u Sankt Peterburgu u Rusiji ima oko 80 mačaka koje žive u podrumu kako bi lovile miševe da ne oštete izložke. Tri člana osoblja brinu samo o njima.
- ◆ Transsibirska željeznica je najduža željeznica na svijetu s 9.289 kilometara pruge. Potrebno je tjedan dana da se proputuje s jednog kraja na drugi.
- ◆ Prvi satelit na svijetu, imenom Sputnjik, lansirao je Sovjetski Savez, 1957. godine.
- ◆ Prvi čovjek u svemiru, to jest u Zemljinoj atmosferi, bio je Rus Jurij Gagarin, koji je poletio u svemir 1961. godine.
- ◆ U Rusiji djeluje dvanaest vulkana.
- ◆ Rusija graniči sa 14 zemalja: Poljskom, Litvom, Norveškom, Finskom, Estonijom, Latvijom, Bjelorusijom, Ukrajinom, Gruzijom, Azerbajdžanom, Kazahstanom, Kinom, Mongolijom i Sjevernom Korejom.

- ◆ Rusija i Sjedinjene Američke Države udaljene su samo 82 kilometara u Beringovom moru.
- ◆ Rusija ima najveću šumsku površinu na svijetu.
- ◆ Salehard je grad i administrativno središte u Jamalo-Nenetskom autonomnom okrugu. Granica grada prelazi u arktički krug.
- ◆ Tijekom carskog i sovjetskog razdoblja mnogi su ljudi prognani na to područje, uključujući političkog vođu Lava Trockog. U gradu i okolici nalazila su se tri sovjetska logora, u kojima je bilo 6.500 zatvorenika dovedenih zbog njihovih političkih ideala ili vjere u Boga.
- ◆ U luci u Salehardu je 1.500 zatvorenika utovarivalo i iskrcavalo robu na pristaništu, ili je iskopavalo metalnu rudu u rudnicima. Oko 5.000 zatvorenika u dva logora u blizini Saleharda radilo je na poliranju dijamanata iz rudnika Mir.
- ◆ Prosječna niska temperatura u siječnju je $-27,7$ °C; a rekordno niska je $-53,7$ °C.
- ◆ Većina stanovnika Saleharda zaposlena je na uzgoju sobova, u ribarstvu i u ugostiteljskoj djelatnosti.
- ◆ Adventističko sveučilište Zaokski nalazi se u Tulskoj oblasti u Rusiji.
- ◆ Adventističko sveučilište Zaokski ima pet obrazovnih ustanova: teološko učilište, kršćanski institut za umjetnost i znanost, kršćanski koledž za različita zvanja, adventističku školu i agronomsku školu.
- ◆ U siječnju 1987. godine sovjetske su vlasti dodijelile Crkvi adventista sedmog dana zemljište od otprilike dva jutra (oko dvanaest tisuća kvadratnih metara) u naselju Zaokski, na kojoj se nalazila stara školska zgrada koja je izgorjela, a koju su mještani koristili kao odlagalište smeća. U prosincu 1988. godine Zaokski je otvoren kao prva protestantska teološka škola u ruskoj povijesti.

Uzbekistan

- ◆ Uzbekistan ima devet adventističkih crkava i 687 vjernika. U stanovništvu od 35.631.000, to je jedan adventist na svakih 51.865 ljudi.
- ◆ Prvi adventisti pojavili su se u Uzbekistanu 1906. godine, u selima okruga Hodjent u području Samarkand.
- ◆ Godina 1930-ih adventističke zajednice su bogoslužja održavale u tajnosti. Vjernici su se okupljali u malim skupinama, službenika nije bilo dovoljno, a nova krštenja su bila rijetka.
- ◆ U Uzbekistanu 96,1 % stanovništva su muslimani, 2,2 % su kršćani, a 1,7 % su ostali.
- ◆ Službeni naziv države je Republika Uzbekistan.
- ◆ Glavni grad Uzbekistana je Taškent, s 2,9 milijuna stanovnika.
- ◆ Službeni jezik je uzbečki, ali se često govori ruski.
- ◆ Uzbekistan je zemlja bez izlaza na more.
- ◆ Aralsko more ili jezero je nekoć bilo četvrto najveće unutarnje more na Zemlji, ali se smanjilo na oko 10 % svoje nekadašnje površine od 1960-ih, kad je počelo prekomjerno iskorištavanje vode za polja pamuka.
- ◆ Uzbekistan svake godine iskopa 80 tona zlata.
- ◆ Uzbečki pamuk koristi se za izradu novčanica u Južnoj Koreji
- ◆ Uzbekistan je osvojio Aleksandar Veliki kad je zauzeo Samarkand, 329. pr. Kr.
- ◆ U Uzbekistanu se uzgaja mnogo žitarica, pa su kruh i rezanci uobičajeni u uzbekistanskoj kuhinji.
- ◆ Nogomet je omiljeni sport u Uzbekistanu. Vrlo je omiljeno i hranje kao drevni sport.
- ◆ Zastava Uzbekistana je plava, bijela i zelena s uskim crvenim prugama. Bijeli polumjesec u gornjem kutu predstavlja rođenje neovisne republike, a 12 bijelih zvijezda označava mjesece u godini.

- ◆ Uzbekistan je nekoć bio srce Puta svile, prometnice između Istoka i Zapada kojom je roba putovala iz Azije u Europu.
- ◆ Nacionalno jelo Uzbekistana je plov, srednjoazijski pilav koji se sastoji od riže i prženog povrća, i obično se jede za ručak.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com